

prima instanță: S. Papuha
instanța de apel: S. Caitaz, Doga, A. Nogai

Î N C H E I E R E

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea municipală "Aviprod Plus" Societatea cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată declarată de Societatea cu răspundere limitată "Larsan Nor" împotriva Întreprinderii municipale "Aviprod Plus" Societatea cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, prin care a fost menținută hotărîrea instanței de fond,

c o n s t a t ă:

La 18 iunie 2013 reclamantul Societatea cu răspundere limitată "Larsan Nor" s-a adresat cu o cerere împotriva Întreprinderii municipale "Aviprod Plus" Societatea cu răspundere limitată, solicitînd încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, la data de 26 aprilie 2012 Întreprinderea municipală "Aviprod Plus" Societatea cu răspundere limitată a încheiat contractul nr. 04/26/12 cu Societatea cu răspundere limitată "Larsan Nor" privind prestarea serviciilor de incubare.

Pe parcursul valabilității contractului nr. 04/26/12 din 26 aprilie 2012, compania Societatea cu răspundere limitată "Larsan Nor" a primit ouă pentru incubare și a livrat pui de o zi, iar Întreprinderea municipală "Aviprod Plus" Societatea cu răspundere limitată a primit puii și urma să achite în termenul stabilit în contract prețul pentru serviciile prestate. Astfel, datoria Întreprinderii

municipale "Aviproduct Plus" Societatea cu răspundere limitată față de Societatea cu răspundere limitată "Larsan Nor" constituie în baza actului de verificare suma de 86 878 lei.

La fel, reclamantul a invocat aplicarea prevederilor pct.5.2 din contractul încheiat, conform căruia în cazul încălcării termenului de efectuare a plății, pîrîtul este obligat să achite penalitate în mărime de 0,1 % din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere.

Soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară nu s-a soldat cu nici un succes.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 11 decembrie 2013 a fost admisă acțiunea și s-a încasat din contul Întreprinderii municipale "Aviproduct Plus" Societatea cu răspundere limitată în beneficiul Societății cu răspundere limitată "Larsan Nor" suma de 86 878 lei cu titlu de datorie, 15 638, 04 lei penalitate și suma de 3075, 5 lei cheltuieli de judecată, în total suma de 105 591, 54 lei. (f.d.58,63-64).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014 apelul declarat de Întreprinderea municipală "Aviproduct Plus" Societatea cu răspundere limitată a fost respins, iar hotărîrea instanței de fond menținută (f.d.77-82).

La 14 mai 2014 recurentul Întreprinderea municipală "Aviproduct Plus" Societatea cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea cererii de recurs recurentul a relevat că, suma invocată de intimat drept datorie debitorială este incorectă, facturile anexate nu sînt acceptate de recurent, nefiind semnate și stampilate, la moment datoria formată nu este certă, precum și nici un act de verificare între aceste două companii nu s-a efectuat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

La 01 iulie 2014 intimatul Societatea cu răspundere limitată "Larsan Nor" a depus referință prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, reiterînd asupra faptului, că motivele invocate de recurent în cererea de recurs nu-și găsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt formale și nu pot pune la îndoială legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate. Consideră că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către recurent în esența

lor sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform art. 130 al Codului de procedură civilă.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul Întreprinderea municipală ”Aviprod Plus” Societatea cu răspundere limitată poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material,

procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de recurentul Întreprinderea municipală "Aviproduct Plus" Societatea cu răspundere limitată în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea municipală "Aviproduct Plus" Societatea cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari